

РЕШЕНИЕ

№ 7259

гр. София, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Д.Р.

при участието на секретаря В.К.

като разгледа докладваното от Д.Р. Гражданско дело № 20221110109609 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 310 и сл. ГПК.

Образувано е по предявен от непълнолетния Б. СЛ. СЛ., ЕГН *****, действащ лично и със съгласието на своята майка Р. Б. В., ЕГН *****, иск по чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК срещу СЛ. ИЦ. СЛ., ЕГН *****, за увеличаване на месечна издръжка, дължима от родител на ненавършило пълнолетие дете, от 120,00 лв. на 300,00 лв. месечно, считано от подаване на исковата молба /23.02.2022 г./. Претендира се и присъждане на законната лихва за забава на основание чл. 146 СК.

В исковата молба се твърди, че ответникът е баща на ищеца, като същият е задължен по силата на решение № 257129/01.11.2017 г., постановено по гр.д. № 39616/2017 г. по описа на СРС, 86-ти състав, влязло в сила на 01.11.2017 г., да му заплаща месечна издръжка в размер на 120,00 лв. Сочат се увеличени нужди на ищеца предвид изминалия период от време от определяне на предишния размер на издръжката и неговото израстване. Навеждат се и твърдения за разходи за обучение.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който оспорва претенцията при твърдения, че ищецът няма нужди, които следва да бъдат задоволявани посредством изплащане на издръжка в претендирания размер. Оспорва иска и предвид твърдения за наличие на други алиментни задължения и недостатъчен размер на доходите на ответника за осигуряване на пълния размер на претендираната издръжка. Прави се изрично възражение по чл. 151, ал. 1 СК относно наличие на тежко провинение на ищеца спрямо ответника, изразяващо се в даване на лъжливи показания в съдебна фаза на

наказателно производство по обвинение срещу ответника за престъпление по чл. 183 НК. Евентуално се оспорва претенцията по размер /над минималния законоустановен такъв/.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 143, ал. 2 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Следователно, получаването на издръжката е безусловно, т.е. не е обусловено от каквито и да е допълнителни предпоставки извън наличието на качеството „ненавършило пълнолетие дете” и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин – например чрез получаване от детето на доходи от трудово възнаграждение, пенсия, доходи от имоти, семейни добавки и други такива /в този смисъл е и т. 2 от ППВС № 5 от 16.11.1970 г./.

Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите на лицето, имащо право на издръжка, и възможностите на задълженото лице. И тъй като посочените две величини не са константни, законодателят е предвидил възможност при промяната им издръжката да бъде изменена – увеличена, респективно намалена – чл. 150 СК. За да се уважи искът по чл. 150 СК, е необходимо да е налице трайно и съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

Видно от удостоверение за раждане /л. 10 от делото/, Б. СЛ. СЛ., ЕГН *****, е непълнолетен към датата на подаване на исковата молба, а и към датата на устните състезания по делото, като негови родители са Р. Б. В., ЕГН *****, и СЛ. ИЦ. СЛ., ЕГН *****. Следователно ответникът, като баща на ненавършилия пълнолетие ищец, е задължен да му дава издръжка. Съгласно решение № 257129/01.11.2017 г., постановено по гр.д. № 39616/2017 г. по описа на СРС, 86-ти състав, влязло в сила на 01.11.2017 г. /л. 14-15 от делото/, ответникът е задължен да заплаща на ищеца месечна издръжка в размер на 120,00 лв., считано от 01.11.2017 г. От определяне размера на издръжката на ищеца са изминали повече от четири години, като към датата на устните състезания същият е на 17 години. Съдът намира, че израстването на детето в периода от определяне предишния размер на неговата издръжка само по себе си води до увеличаване на необходимите средства за издръжката му. Установява се, че ищецът е записан като ученик в десети клас през учебната 2021/2022 година във вечерна форма на обучение в IV Сменно-вечерна гимназия „Отец Паисий“, гр. София /л. 12 от делото/. Нуждите на ищеца, обичайни за деца на неговата възраст /за храна, дрехи, училищни нужди, занимания и т.н./, както и общите разходи за издръжката на домакинството на майката, в което той се отглежда, се установява от самия факт на биологичното му съществуване и не е необходимо да се обосновава специално.

Издръжка се дължи от двамата родители, независимо при кого детето живее, но отглежданият родител следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с детето и посрещането

на разходите на домакинството, част от които са в полза и на детето. Съгласно чл. 142, ал. 2 СК „минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата” или 162,50 лв. към момента на приключване на устните състезания. Съдът намира, че този минимален размер касае издръжката, дължима от единия родител, доколкото се съотнася с минималната работна заплата за страната, която представлява гарантиран минимум на трудовото възнаграждение за едно заето по трудово правоотношение лице /а не общо за двамата родители/. Нормата, освен това, регулира масовия случай на претенция за издръжка спрямо единия родител, а не и срещу двамата общо. По делото се установява, че за майката на ищеца в периода м.01.2022 г. – м. 05.2022 г. е начислен средномесечен облагаем доход в размер на около 700 лв. /л. 55 от делото/, както и че същата има и друго ненавършило пълнолетие дете – Асен Радославов Асенов, роден на 24.10.2020 г. /л. 9 от делото/. По отношение на ответника по делото се установява, че в периода м.01.2022 г. – м. 04.2022 г. му е начислен средномесечен облагаем доход в размер на около 670 лв. /л. 39-41 , л. 52 от делото/, както и че същият има и родено на 11.11.2019 г. малолетно дете – Трайко С. С. /л. 37 от делото/. Останалите доказателства съдът не обсъжда, защото са неотнормими /касят период преди процесния/ или са негодни да установят процесните факти /фискални бонове, от които не се установява нито кой е извършил съответните плащания, нито кой е потребител на закупените стоки/.

Предвид изложеното дотук и като съобрази нуждите на ищеца от издръжка с оглед възрастта му, установеният по делото размер на доходите на ответника и наличието на алиментни негови задължения и към друго негово ненавършило пълнолетие дете, намира, че искът се явява основателен до размер от 200,00 лв. месечно, до който претенцията следва да бъде уважена, а в останалата част – до пълния предявен размер, следва да бъде отхвърлена. Тук е мястото да се посочи, че съдът намира възражението на ответника за недължимост на издръжката поради наличие на предпоставките на чл. 151 СК за неоснователно, доколкото не бяха установени фактите, свързани с извършване на престъпление /по чл. 290 НК/ от страна на ищеца срещу ответника, не се твърди дори наличие на наказателно производство срещу ищеца в тази връзка, не са налице и хипотезите, предвидени в чл. 124, ал. 5 ГПК.

Издръжката се дължи от датата на подаване на исковата молба – 23.02.2022 г., до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

Следва да бъде уважено искането за присъждане на законната лихва за забава с правно основание чл.146 СК.

По изпълнението на решението:

Съгласно чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

По разноските:

Ищецът е претендирал присъждане на разноски, такива му се следват с оглед уважената част от предявения иск, но доколкото не се установява направата на такива, не следва и да

му бъдат присъждани /видно от представения на л. 2 от делото договор за правна защита и съдействие № 0928500/16.02.2022 г., е уговорено възнаграждение за процесуалния представител в размер на 200,00 лв., като липсва отбелязване и относно начина и срока на заплащането му, и относно платената сума от уговореното възнаграждение/. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 115,20 лв. - държавна такса върху увеличения размер на присъдената издръжка. Ищите по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса по делото за отхвърлената част от иска следва да остане за сметка на бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК размера на дължимата месечна издръжка от **СЛ. ИЦ. СЛ., ЕГН *******, определена по силата на решение № 257129/01.11.2017 г., постановено по гр.д. № 39616/2017 г. по описа на СРС, 86-ти състав, влязло в сила на 01.11.2017 г., в полза на **Б. СЛ. СЛ., ЕГН *******, действащ лично и със съгласието на своята майка Р. Б. В., ЕГН ***** , като:

ОСЪЖДА на основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК **СЛ. ИЦ. СЛ., ЕГН *******, да заплаща на **Б. СЛ. СЛ., ЕГН *******, действащ лично и със съгласието на своята майка Р. Б. В., ЕГН ***** , месечна издръжка в размер на **200,00 лв.**, считано от 23.02.2022 г. /датата на подаване на исковата молба/, до настъпване на законно основание за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, считано от деня на забавата до окончателното погасяване, като отхвърля иска за разликата над уважения размер от 200,00 лв. до пълния предявен такъв от 300,00 лв. месечно, като неоснователен.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК **предварително изпълнение на решението в частта му относно присъдената издръжка.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК **СЛ. ИЦ. СЛ., ЕГН *******, да заплати по сметка на Софийския районен съд сума в размер на 115,20 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок, считано от 07.07.2022 г. /чл. 315, ал. 2 ГПК/.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____